

ANPC NR. 558/26.01.2206

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL ROMÂNIEI**

**DOMNULUI MARIO-OVIDIU OPREA
SECRETAR GENERAL**

Directorul permanent al Senatului
Bp. 63, 65, 3-02-2026

Bp. 715/2025
63/2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr.7108/22.12.2025 înregistrată la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor cu nr. 558/08.01.2026, prin care ne solicitați un punct de vedere cu privire la propunerile legislative menționate în cuprinsul documentului, vă comunicăm următoarele:

1. Propunerea legislativă privind indicele de reparabilitate al echipamentelor electrice sau electronice (Bp. 715/2025):

Pentru început, vă informăm că, la nivelul Comisiei Europene, este în vigoare Directiva (UE) 2024/1799 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828.

Prin acest document, Comisia Europeană dorește să implementeze, la nivelul statelor membre, o procedură unică privind reparabilitatea produselor.

Astfel, în cuprinsul Directivei este menționat un formular standard cu informații privind repararea. Acesta trebuie oferit pe un suport durabil și într-un termen rezonabil, între momentul solicitării și cel al încheierii contractului, iar producătorii sunt obligați să repare bunurile pentru care există cerințe la nivelul Uniunii Europene privind reparabilitatea (cerințe stabilite în anexa II la Directivă), dacă reparația este posibilă.

De asemenea, actul normativ menționează modalitatea de reparație, care trebuie făcută gratuit sau contra unui preț rezonabil, cu posibilitatea de a oferi un produs de înlocuire temporar sau cu un produs recondiționat, dacă nu este posibilă reparația.

Dacă producătorul este din afara spațiului Uniunii Europene, obligația revine reprezentantului autorizat, importatorului sau distribuitorului, dacă ceilalți nu există.

De asemenea, în conținutul Directivei se stabilește, cu caracter obligatoriu, ca orice clauză contractuală care limitează drepturile consumatorului oferite de Directivă să devină nulă, iar reparatorii pot oferi condiții mai avantajoase decât cele prevăzute în document.

Pentru a pune în practică Directiva, la nivelul Comisiei Europene se va înființa o platformă online europeană pentru reparare, care va veni în sprijinul consumatorilor să găsească reparatori, vânzători de produse recondiționate, cumpărători de produse defecte și inițiative de reparare comunitare.

Astfel, Comisia își propune să dezvolte interfața comună până la 31 iulie 2027. Aceasta va include posibilitatea căutării avansate (produse, localizare, servicii, durată, condiții etc.), funcții pentru solicitarea formularului de reparație, posibilitatea ca reparatorii să-și actualizeze datele și să declare respectarea standardelor și accesul prin portalul digital unic al UE.

În această perioadă, la nivelul Comisiei se va forma un grup de experți din toate statele membre, care vor consilia asupra proiectării și funcționării platformei europene și naționale. Fiecare stat membru va informa Comisia despre punctul național de contact sau despre platformele naționale pe care le-a creat sau intenționează să le creeze.

De asemenea, fiecare stat membru trebuie să adopte cel puțin o măsură de promovare a reparării, iar până la 31 iulie 2029 această măsură trebuie raportată Comisiei.

La nivelul ANPC au fost demarate procedurile pentru transpunerea Directivei (UE) 2024/1799 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune de promovare a reparării bunurilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivelor (UE) 2019/771 și (UE) 2020/1828, prin elaborarea unui proiect de act normativ privind reparabilitatea.

Obiectivul principal îl reprezintă reducerea deșeurilor, sprijinirea economiei circulare și creșterea durabilității produselor.

Referitor la propunerea de *Lege privind indicele de reparabilitate a echipamentelor electrice, electronice și electrocasnice*, aceasta introduce noțiunea de "indice de reparabilitate", stabilind totodată criteriile de calcul al acestui indice (art. 10 din proiect).

Proiectul legislativ se aplică următoarelor bunuri de larg consum: mașini de spălat rufe, uscătoare, mașini de spălat vase, televizoare, frigider, combine, lăzi frigorifice, centrale termice, aparate de aer condiționat.

Indicele de reparabilitate al unui produs va fi cuprins cu valori între 0 și 10. Cu cât este mai mare valoarea, cu atât este mai reparabil dispozitivul în cauză. Un cod de culoare însoțește evaluarea pentru a facilita o citire clară și rapidă a indexului.

Proiectul stabilește sancțiuni pentru nerespectarea prevederilor art.4 și art.6 dar nu este desemnată instituția ce are competență de constatare și sancționare.

De asemenea, considerăm că este necesar a se face trimitere, în cuprinsul proiectului și la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în sensul: "Contravențiilor prevăzute la art.12 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare."

Proiectul promovează consumul durabil în vederea obținerii de beneficii pentru mediu, prin promovarea unui ciclu de viață al bunurilor care include reutilizarea, repararea și recondiționarea, aducând totodată beneficii consumatorilor prin evitarea costurilor asociate noilor achiziții pe termen scurt.

Consumatorul poate alege între reparare și achiziționarea unui bun nou, un rol esențial îl au criteriile de luare a deciziei precum caracterul convenabil din punct de

vedere economic, durabilitatea, disponibilitatea și proximitatea unui serviciu de reparare, precum și timpul necesar pentru reparare.

O informare completă, corectă și precisă ajută consumatorii să adopte decizii în cunoștință de cauză privind modalitățile de înlocuire ulterioară a pieselor de schimb pentru produsele achiziționate, aceasta ar încuraja consumul durabil și ar contribui la o economie circulară.

Propunerea legislativă contravine obiectivului Directivei și impune doar la nivel național un sistem de evaluare a potențialului de reparare, inclusiv o formulă de calcul pentru stabilirea scorului, precum și obligații de etichetare, generând fragmentarea pieței unice prin impunerea unor obligații și cerințe nearmonizate la nivel comunitar.

Față de aspectele menționate, Autoritatea nu susține propunerea legislativă.

2. Propunere legislativă – LEGE-CADRU- privind economia circulară și tranziția către utilizarea durabilă a resurselor (Bp 717/2025) 465/1026

Propunerea legislativă urmărește instituirea unui cadru normativ integrat pentru promovarea, implementarea și monitorizarea tranziției României către un model de dezvoltare bazat pe principiile economiei circulare.

Autoritatea a analizat propunerea legislativă sens în care constată faptul că aceasta introduce o suprareglementare pe anumite paliere ale economiei circulare, pentru care există deja reglementări armonizate la nivel european.

Analizând însă conținutul propunerii legislative observăm faptul că o parte importantă din prevederile inserate fac obiectul unor reglementări existente deja în legislația națională sau se află în diferite stadii de adoptare la nivel guvernamental ori parlamentar.

Menționăm cu titlu exemplificativ următoarele acte normative ce transpun norme comunitare care se regăsesc în corpul propunerii legislative:

Ordonanța de urgență nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor transpune în legislația națională Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 312 din 22 noiembrie 2008, așa cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1.357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 365 din 19 decembrie 2014, prin Directiva (UE) 2015/1.127 a Comisiei din 10 iulie 2015, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 184 din 11 iulie 2015, prin Regulamentul (UE) 2017/997 al Consiliului din 8 iunie 2017, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 150 din 14 iunie 2017, și prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 150 din 14 iunie 2018.

Ordonanța nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor transpune prevederile Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind depozitarea deșeurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 182 din 16 iulie 1999, așa cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1.882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 284 din 31 octombrie 2003, prin Regulamentul (CE) nr. 1.137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008, publicat

în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 311 din 21 noiembrie 2008, și prin Directiva (UE) 2018/850 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 150 din 14 iunie 2018, excepție Directiva 2011/97/UE a Consiliului din 5 decembrie 2011 de modificare a Directivei 1999/31/CE în ceea ce privește criteriile specifice de depozitare a mercurului metalic considerat deșeu, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 328 din 10 decembrie 2011

Ordonanța de urgență nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, transpune Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 197 din 24 iulie 2012.

Hotărârea nr. 1132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori transpune în legislația națională Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L266 din 26 septembrie 2006.

Ordonanța nr. 6/2021 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului transpune în legislația națională Directiva 2019/904 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 155/1 din 12.06.2019.

Nu în ultimul rând, amintim adoptarea la nivelul Guvernului României atât a Hotărârii Guvernului nr. 1172/2022 pentru aprobarea Strategiei naționale privind economia circulară, a Hotărârii nr. 927/2023 pentru completarea Strategiei naționale privind economia circulară, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2022, precum și a Hotărârii nr. 877/2018 privind adoptarea Strategiei naționale pentru dezvoltarea durabilă a României 2030.

Facem precizarea că fiecare dintre actele normative citate are reglementat în interiorul său regimul sancționator, fiind delimitate totodată și competențele de verificare și aplicare a măsurilor coercitive.

Un cadru deja complet și armonizat cu legislația europeană oferă claritate, predictibilitate, stabilitate, linii clare de intervenție pentru autorități. Un nou proiect de lege rupe coerența legislativă și poate induce ambiguități, ceea ce, pe termen lung, slăbește garanțiile existente în loc să le consolideze.

Mai mult, fragmentarea cadrului normativ generează neconformarea operatorilor economici cărora li se adresează. Când reguli identice se regăsesc în texte multiple, comercianții pot pretinde că nu le este clar ce obligații au, sancțiunile pot fi contestate mai ușor, instanțele pot soluționa diferit cauze similare, slăbind capacitatea de a proteja efectiv consumatorul care nu mai știe ce drepturi are concret, iar autoritățile și comercianții pot interpreta selectiv dispozițiile.

În esență, multiplicarea normelor face mai dificilă asigurarea respectării lor, ceea ce echivalează cu o reducere de facto a protecției consumatorilor.

Nu în ultimul rând, suprapunerea normelor generează conflicte de interpretare ce conduc la slăbirea garanțiilor prin introducerea unor standarde diferite sau mai puțin clare.

Chiar dacă noua lege nu urmărește în mod explicit reducerea protecției, simpla reformulare sau rearanjare a unor instituții deja consacrate poate diminua obligațiile

comercianților și poate dezarticula mecanisme deja testate precum procedurile de reclamație, termenele de remediere, sancțiunile.

De altfel, o suprareglementare poate conduce la o instabilitate legislativă de natură a afecta aplicarea coerentă a legii.

Propunerea legislativă are în vedere și reglementarea de noi condiții în relațiile comerciale dintre operatorii economici în vederea respectării aspectelor de concurență loială, aspect ce intră în aria de competență a Consiliului Concurenței.

O eventuală obligație introdusă în ceea ce privește operatorii economici din spațiul UE poate crea o barieră în libera circulație, sens în care este necesară realizarea procedurii de notificare a acesteia prevăzută de Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și Statele Membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare, înainte de adoptarea modificărilor propuse.

Față de cele menționate, ANPC nu susține propunerea legislativă.

Cu deosebită considerație,

PRESEDINTE
Vp. IONEL CRISTINEL OBRETIN

